

பத்ர் போரில் பங்கு பெற்ற ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பற்றுணர்வுமிக்க சஹாபியான ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய சம்பவங்கள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அப்யதஹுல்லாஹு தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள முபாரக் பள்ளிவாசலில் 15 நவம்பர் 2019 அன்று ஆற்றிய ஜமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கலப்பற்ற நபித்தோழரான ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்களின் தந்தையான அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூலைப் பற்றி இவ்வாறு கூறினார்கள்: ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இளைஞர்களின் கூற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மதீனாவிற்கு வெளியே சென்று எதிரிகளை எதிர்கொள்ளலாம் என்ற முடிவை எடுத்தபோது, அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூல் முதலில் தம்முடன் இருந்தவர்களுடன் இணைந்து சென்றார். ஆனால் உஹது மைதானத்தை அடைந்த பிறகு தம்மைச் சார்ந்த 300 நபர்களுடன் ஏமாற்றுதலை வெளிப்படுத்தியவாறு, முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள், எனது பேச்சை கேட்கவில்லை. மேலும் நாம் விரும்பியது போன்று மதீனாவில் இருந்தவாறே எதிரிகளை எதிர்கொள்ளவில்லை. இது சண்டையா என்ன? இது நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்ளும் விஷயமாகும். எனவே என்னை நானே அழித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்று கூறியவாறு மதீனாவிற்கு திரும்பினார். எவ்வாறிருப்பினும் அவரது உள்ளத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே நயவஞ்சகத்தனம் இருந்தது. நயவஞ்சகன் கோழையாக இருப்பான். எனவே இவரது கோழைத்தனமும் வெளிப்பட்டது.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூலின் நடவடிக்கை எவ்வாறு இருந்தது என்றால், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக துன்பத்தைத் தரக்கூடிய மற்றும் எள்ளிநகையாடக்கூடிய சொற்களைப் பேச ஆரம்பித்தார்.

இது தொடர்பான சில விளக்கங்களை தற்போது நான் எடுத்துக் கூறுவேன். அதில் அவருடைய மகன் ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்தின் மீதும், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் கொண்டிருந்த அன்பு குறித்தும் எடுத்துரைக்கப்படும்.

ஹிஜ்ரி 5 ஆம் ஆண்டு பனூ முஸ்தலிக் போரிலிருந்து திரும்பி வரும்போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் முரைஸீ என்ற இடத்தில் சில நாட்கள் தங்கினார்கள். இது பனூ முஸ்தலிக்கின் ஒரு நீரூற்றின் பெயராகும். ஆனால் அங்கு தங்கியிருந்தபோது நயவஞ்சகர்கள் தரப்பிலிருந்து எப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவம் அரங்கேறியது என்றால், அதனால் பலவீனமான முஸ்லிம்களுக்கிடையில் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் நிலைமைகளை உணர்ந்ததன் காரணமாக, இந்த குழப்பத்தின் அபாயகரமான தீய விளைவுகளிலிருந்து முஸ்லிம்கள் தப்பித்தனர்.

அந்த சம்பவம் என்னவென்றால், ஜாஜா என்ற ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களின் ஒரு பணியாளர் முரைஸீ என்ற இடத்தில் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக சென்றார். அப்போது அங்கு ஸினான் என்ற பெயருடைய அன்ஸார்களின் நட்புக் கோத்திரத்தைச் சார்ந்த ஒருவரும் தண்ணீர் எடுக்க வந்திருந்தார். இந்த இருவரும் அறிவீனர்கள் ஆவர். அந்த நீரூற்றில் இவர்கள் இருவரும் சண்டையிடத் தொடங்கினர். ஜாஜா ஸினானை ஒரு அடி அடித்து விட்டார். எனவே ஸினான் உரத்த குரலில் கூச்சலிட ஆரம்பித்தார். அதாவது அன்ஸார்களின் கூட்டத்தினரே! எனக்கு உதவி செய்வதற்கு வாருங்கள். என்மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறினார்.

ஸினான் தனது சமுதாயத்தை அழைப்பதைக் கண்ட அறிவீனரான ஜாஜாவும், தமது சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் பார்த்து, முஹாஜிர்ஸ்களே! ஓடி வாருங்கள் என்று அழைத்தார்.

அன்ஸார் மற்றும் முஹாஜிர்ஸ்களின் காதுகளில் இந்த சப்தம் கேட்டதும், அவர்கள் தமது வாள்களை எடுத்துக் கொண்டு இந்த நீரூற்றின் பக்கம் ஓடி வந்தார்கள். இவ்வாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே இங்கு ஒரு மிகப்பெரிய கூட்டம் ஒன்று கூடியது. சில அறிவீனமான இளைஞர்கள் ஒருவர் மற்றவர் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அதற்குள் அன்ஸார் மற்றும் முஹாஜிர்ஸ்களைச் சார்ந்த சில புரியும் திறன் கொண்ட, கலப்பற்ற சஹாபாக்கள் அங்கு வந்தனர். உடனடியாக அவர்களை தனித்தனியாகப் பிரித்து அவர்களிடம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இந்த செய்தி சென்றடைந்ததும், இது ஒரு அறிவீனத்தின் வெளிப்பாடாகும் என்று கூறினார்கள். மேலும் தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். இவ்வாறு இந்த பிரச்சனை முடிவுக்கு வந்தது.

பனு முஸ்தலிக் போரில் கலந்து கொண்டிருந்த நயவஞ்சகர்களின் தலைவரான அப்துல்லாஹ் பின் உபைக்கு இந்த சம்பவம் பற்றிய செய்தி சென்று சேர்ந்ததும், அவர் இந்த குழப்பத்தை மீண்டும் கிளப்ப விரும்பினார். மேலும் பெருமானார் (ஸல்) மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக தம்முடன் இருந்தவர்களிடம் தூண்டினான்.

மேலும் இந்த தீயவன் கூறினான்: இவை அனைத்தும் நீங்கள் செய்த தவறினால்தான் ஆகும். நீங்கள் ஆதரவற்ற இந்த முஸ்லிம்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து உங்கள் தலை மேல் அமர்த்தி வைத்துள்ளீர்கள். இப்போதாவது அவர்களுக்கு உதவி செய்வதிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுங்கள். இவ்வாறு செய்தால் இவர்களே மதீனாவை விட்டு சென்று விடுவார்கள்.

மேலும் இந்த தீயவன் இவ்வாறு கூறினான். **لَيْسَ رَجَعْنَا إِلَى اللَّهِ لَئِيْلٍ غُرَجْرٍ جَنَّ الْأَعْرُؤُهَا الضَّالَّةُ**

இது திருக்குர்ஆனில் சூரத்துல் முனாஃபிக்கூனில் வந்துள்ளது. அதாவது நாம் மதீனாவிற்கு திரும்பினால் கண்ணியத்திற்குரியவர் இழிவடைந்த நபரை நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றுகின்றனரா? இல்லையா? என்று பாருங்கள்.

அப்போது ஒரு கலப்பற்ற முஸ்லிம் சிறுவன் சைது பின் அர்கம் என்பவனும் அங்கு அமர்ந்திருந்தான். அவன் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தொடர்பாக அப்துல்லாஹ் கூறிய இவ்விஷயத்தை செவியுற்றதும் நிம்மதியிழந்தான். மேலும் தமது தந்தையின் சகோதரரின் மூலமாக ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இந்த செய்தியை எட்ட வைத்தான். அப்போது ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அருகில் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த வார்த்தை செவியுற்று கோபத்திலும், உணர்ச்சிவசப்படும் இருந்தார்கள். எனவே பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம், யா ரஸூலல்லாஹ்! இந்த நயவஞ்சகனின் தலையை துண்டிக்க எனக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கூறினார்கள். அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், உமரே! அவரை விட்டு விடுங்கள். முஹம்மது தம்முடன் இருப்பவர்களை கொலை செய்ய சொல்கிறார் என்ற சர்ச்சை ஏற்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களா? என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அன்னார் (ஸல்) அவர்கள், அப்துல்லாஹ் பின் உபை மற்றும் அவருடன் இருப்பவர்களை அழைத்து வரும்படி கூறினார்கள். மேலும் அவர்களிடம், நான் செவியுற்ற இந்த விஷயம் சரியா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் அனைவரும், நாங்கள் இத்தகைய விஷயங்களைப் பேசவே இல்லை என்று சத்தியம் செய்தனர்.

சிறிது நேரத்தில் அப்துல்லாஹ் பின் சலூலின் மகனான ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் பதற்றமடைந்தவாறு செயலின் காரணமாக பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் வந்து, யா ரஸூலல்லாஹ்! என் தந்தை செய்த ஃபித்னா மற்றும் அவமதிக்கும் செயலின் காரணமாக தாங்கள் அவரை கொலை செய்ய கட்டளை பிறப்பிக்க விரும்புகின்றீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். தங்களின் முடிவு இதுதான் என்றால் பிறகு எனக்கு கட்டளையிடுங்கள். நான் எனது தந்தையின் தலையை வெட்டி உங்களது காலடியில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஆனால் வேறு எவருக்கும் இதற்கான கட்டளையை வழங்காதீர்கள். ஏனென்றால் அறிவீனம் என்னைத் தூண்டி, நான் ஏதாவதொரு நேரத்தில் எனது தந்தையை கொலை செய்தவருக்கு இழப்பை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது. மேலும் நான் இறைவனது திருப்தியை நாடியிருந்தும் நரகத்தில் விழுந்து விடக்கூடாது என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். நான் இறைவனது திருப்தியையே விரும்புகின்றேன். ஆனால் ஒரு முஸ்லிமை கொலை செய்து நகரத்தில் நுழைந்து விடுவேன் என்று கூறினார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் அவர்களை சமாதானப்படுத்தினார்கள். மேலும் தமது எண்ணம் ஒருபோதும் இது அல்ல. மாறாக, நாம் உமது தந்தையுடன் எப்போதும் மென்மை மற்றும் பரிவுடன்தான் நடந்து கொள்வோம் என்று கூறினார்கள்.

ஆனால் ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் அவர்கள், தனது தந்தைக்கு எதிராக எந்த அளவுக்கு உணர்ச்சிவசப்பட்டு இருந்தார்கள் என்றால், இஸ்லாமிய படை மதீனாவிற்கு திரும்பியபோது ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் அவர்கள் தனது தந்தையை வழியில் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். மேலும் கூறினார்கள்: இறைவன் மீது ஆணையாக! ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் கண்ணியத்திற்குரியவர் ஆவார்கள். மேலும் நான் இழிவானவன் ஆவேன் என்று உங்களது நாவால் எப்போது வரை நீங்கள் கூறவில்லையோ அப்போது வரை நான் உங்களை இங்கிருந்து திரும்பிச் செல்ல விடமாட்டேன் என்று கூறினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் அவர்கள் தனது தந்தையிடம் எந்த அளவுக்கு இந்த விஷயத்தை வழியுறுத்திக் கூறினார்கள் என்றால் இறுதியில் அவரும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகி அந்த வார்த்தைகளைக் கூறினார். எனவே அப்துல்லாஹ் அவர்கள் அவருக்கு வழி விட்டார்கள்.

அடுத்து நயவஞ்சகர்கள் தரப்பிலிருந்து ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது அசுத்தமான பழி ஒன்று சுமத்தப்பட்டது. இந்த பழியை சுமத்தியதும் அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூல்தான். இந்த சம்பவமும் பனு

முஸ்தலிக்கில் போரிலிருந்து திரும்பி வரும்போது நடைபெற்றதாகும். இது அருளுக்குரிய ஹஸ்ரத் ஆயிஷா அவர்களின் மீது பழி சுமத்தப்பட்டிருந்தது.

ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஒரு நாள் உம்மே மிஸ்தஹ் உடன் (இயற்கை தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக) நான் வெளியே சென்றேன். அப்போது அவள் என்னிடம் இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினாள். நான் வீட்டிற்கு திரும்பிச் சென்றது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று கூறியவாறு, இப்போது எப்படி இருக்கின்றாய்? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான், எனது பெற்றோர்களிடம் என்னை செல்ல விடுங்கள் என்று கூறினேன். அதற்கு அன்னார் அனுமதி வழங்கினார்கள். நான் எனது பெற்றோர்களிடத்தில் சென்றேன். நான் எனது தாயாரிடம், மக்கள் என்ன விஷயங்களைப் பேசுகின்றார்கள்? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், மகளே! இந்த விஷயத்தினால் நீ குழப்பத்தில் விழாதே. நீ நிம்மதியாக இரு. மக்கள் இத்தகைய பேச்சுக்களை பேசத்தான் செய்கின்றனர் என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், மக்கள் இத்தகைய பேச்சுக்களையா பேசுகின்றனர்? சுப்ஹால்லாஹ் (அல்லாஹ் தூயவன் ஆவான்) என்று கூறினேன். பிறகு என்மீது இந்த பழி சுமத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து, நான் அந்த இரவை அழுதவாறே கழித்தேன். எனக்கு தூக்கமும் வரவில்லை.

அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஒரு நாள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எனது பணிப்பெண்ணான பரீராவை அழைத்து, பரீராவே! நீங்கள் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஏதாவதொரு விஷயத்தை ஆயிஷாவிடம் கண்டுள்ளீர்களா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு பரீரா, ஒருபோதும் அல்ல. அப்படிப்பட்ட எந்தவொரு விஷயத்தையும் நான் கண்டதில்லை. தங்களை உண்மையுடன் அனுப்பிய அந்த இறைவன் மீது ஆணையாக! நான் ஆயிஷா அவர்களிடம் அத்தகைய எந்தவொரு விஷயத்தையும் கண்டதில்லை என்று கூறினார்கள்.

இதை செவியுற்றதும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அன்றைய தினமே சஹாபாக்களிடம் அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூல் தொடர்பாக, எனது மனைவி தொடர்பாக எனக்கு வேதனையைத் தந்த இந்த நபரை யார் சரி செய்வார்? என்று கேட்டார்கள்.

மேலும் அன்னார் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் எனது மனைவியிடம் நன்மையைத்தவிர வேறு எதனையும் பார்த்ததில்லை.

எவ்வாறிருப்பினும் ஹஸ்ரத் ஆயிஷா அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஒரு நாள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் நேரடியாக என்னிடம் இது தொடர்பாக கேட்டார்கள். அதற்கு நான், மக்கள் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களை நீங்கள் செவியுற்ற விஷயம் எனக்கு தெரிய வந்துள்ளது. அவர்கள் என்மீது பழி சுமத்துகின்றார்கள். உங்களிடம் நான் குற்றமற்றவள். நான் இத்தகைய செயலை செய்யவில்லை என்று கூறினால், நான் உண்மையானவள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டீர்கள். ஆனால் அல்லாஹ்வே நன்கறிவான். மேலும் நான் குற்றமற்றவள். நான் இத்தகைய செயலை செய்யவில்லை என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். எனவே நான் உங்களிடம் (குற்றம்) ஏதேனும் புரிந்திருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டால் நீங்கள் அதனை உண்மை என்று ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். ஏனென்றால் மக்களிடம் இந்த விஷயம் பரவலாக பிரசித்தி பெற்று விட்டது. ஒவ்வொருவரும் இதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சில சஹாபாக்களும் கூட இதனைக் கூறுகின்றனர்.

பிறகு ஹஸ்ரத் ஆயிஷா கூறுகின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் யூசுஃப் அவர்களின் தந்தை கூறிய விஷயத்தைத் தவிர வேறு எந்த உதாரணத்தையும் காணவில்லை. அதாவது அவர் கூறினார்:

فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

அதாவது பொறுமையை மேற்கொள்வதே சிறந்ததாகும். நீங்கள் கூறுகின்ற விஷயங்களிலிருந்து அல்லாஹ்விடமே உதவி தேட வேண்டும்.

இதற்குப் பிறகு ஆயிஷா அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நான் அங்கிருந்து விலகியவாறு எனது கட்டிலுக்கு சென்றேன். மேலும் அல்லாஹ் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் என்னை குற்றமற்றவள் என்பதை நிரூபிப்பான் என்று நம்பியிருந்தேன்.

ஹஸ்ரத் ஆயிஷா அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நான் இந்த விஷயத்தை கூறிய பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்தை விட்டு எழக்கூட இல்லை.

அதற்குள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அருளப்பட்டது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அருளப்பட்ட பிறகு அன்னார் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும், ஆயிஷாவே! அல்லாஹ்விற்கு நன்றி செலுத்து. ஏனென்றால் நீ குற்றமற்றவள் என்று அல்லாஹ் அறிவித்து விட்டான் என்று கூறினார்கள். மேலும் எனது தாயார்

என்னிடம், எழுந்து பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் செல் என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், ஒருபோதும் அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்த மாட்டேன். அவர்களிடத்தில் எழுந்து செல்ல மாட்டேன். மேலும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவருக்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்க மாட்டேன் என்று கூறினேன்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: நயவஞ்சகர்களின் தலைவன் ஹஸ்ரத் ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் மீது இத்தகைய பழியை சுமத்திய பிறகும் அகிலங்களுக்கே அருட்கொடையாக திகழ்ந்த ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவருடன் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்கள் என்றால், ஹஸ்ரத் உமர் பின் கத்தாப் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அப்துல்லாஹ் பின் உபை பின் சலூல் மரணமடைந்த பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது தாங்கள் அவரது ஜனாஸா தொழுகையை தொழ வையுங்கள். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தொழ வைப்பதற்காக நின்றபோது நான் அவர்கள் அருகில் சென்று, யா ரஸூலல்லாஹ் (ஸல்)! தாங்கள் இப்போது உபையின் ஜனாஸாவை தொழ வைக்கின்றீர்கள். அவர் இன்ன இன்ன நாட்களில் இன்ன இன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கூறினார். நான் அவருக்கு எதிராக அவர் கூறிய கூற்றுக்களை எண்ணத் தொடங்கினேன்.

அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சிரித்தார்கள். மேலும், உமரே! விலகி நில்லுங்கள் என்று கூறினார்கள். நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறினேன். எனவே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், எனக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நான் எழுபது முறையை விட அதிகமாக இஸ்திஃபார் செய்வதால் இவன் மன்னிக்கப்படுவான் என்பதை நான் அறிந்தால் அதைவிட அதிகமாக நான் கண்டிப்பாக செய்வேன் என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அவரது ஜனாஸா தொழுகையை தொழ வைத்தார்கள். பிறகு அன்னார் திரும்பி வந்த சிறிது நேரத்திலேயே சூரா அத் தவ்பாவின் இந்த இரண்டு வசனங்கள் அருளப்பட்டன.

وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ

அதாவது அவர்களுள் எவர் மரணமடைந்து விட்டாலும் அவருக்காக நீர் ஒருபோதும் (ஜனாஸா தொழுகை) தொழ வேண்டாம். அவரது கல்லறையில் (பிரார்த்தனை செய்ய) நிற்கவும் வேண்டாம். ஏனென்றால் அவர்கள் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நிராகரித்தனர். மேலும் அவர்கள் கட்டுப்படாத நிலையில் மரணமடைந்தனர்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்போது வஃபாத்தான சிலரது குறிப்பை எடுத்துக் கூறுவேன். மேலும் ஜுமுஆ தொழுகைக்குப் பிறகு இவர்களது ஜனாஸா காயிப் தொழுகையை தொழ வைப்பேன்.

இவர்களில் முதலாவது குறிப்பு, கேரளாவைச் சார்ந்த மதிப்பிற்குரிய மவ்லானா முஹம்மது உமர் சாஹிப் அவர்களின் மனைவியான மதிப்பிற்குரிய அமத்துல் ஹஃபீஸ் சாஹிபா அவர்களுடையதாகும். 20 அக்டோபர் அன்று 72 வது வயதில் இவர்களது மரணம் நிகழ்ந்தது. இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிவூன்.

1947 ஆம் ஆண்டு கேரளாவில் பிறந்தார்கள். மர்ஹூமாவின் குடும்பத்தில் அவர்களது பாட்டனாரின் மூலமாக அஹ்மதிய்யத் வந்தது. அவர்கள் கேரளாவின் ஆரம்ப கால அஹ்மதிகளில் ஒருவர் ஆவார்கள். சென்னையில் செகரட்டரி மால் ஆகவும், கேரளாவில் நீண்ட காலமாக சத்ர் லஜ்னாவாகவும் தொண்டாற்றும் நற்பாக்கியம் அன்னாருக்கு கிடைத்துள்ளது. திருக்குர்ஆன் ஓதுவது மற்றும் தஹஜ்ஜுத் தொழுவதை தொடர்ச்சியாக பேணி வந்தார்கள். லஜ்னா மற்றும் நாஸிராத்துகளுக்கு திருக்குர்ஆனை கற்றுக் கொடுத்து வந்தார்கள். எல்லா கடமையான மற்றும் உபரியான நோன்புகளை வைத்து வந்தார்கள். தமது வாழ்நாளின் இறுதி வரை மவ்லானா முஹம்மது உமர் சாஹிப் அவர்களுக்கு அதிக தொண்டாற்றி உள்ளார்கள். விருந்து உபரிசுப்பு செய்யக் கூடியவராக இருந்தார்கள். மனித இனத்திற்கு தொண்டு செய்யும் உணர்வு மிகைத்திருந்தது. நல்ல பெண்மணி ஆவார்கள். கிலாஃபத்துடன் ஆழமான கொள்கைப்பிடிப்பின் தொடர்பு இருந்தது. எங்கெல்லாம் இவர்கள் இருந்தார்களோ அங்கு மிஷன் ஹவுஸிற்கு வரக்கூடிய உறுப்பினர்களுடன் கலப்பற்ற தொடர்பைக் கொண்டிருந்தார்கள். கலப்பற்ற முறையில் தொண்டாற்றி வந்தார்கள்.

மரணமடைவதற்கு முன்பாக மூன்று முறை மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. மூன்றாவது முறை அவர்களுக்கு மாரடைப்பு வந்தபோது மவ்லவி உமர் சாஹிப் அவர்களிடம், எனது மரணம் நெருங்கி விட்டது. எனது சலாத்தை அனைவருக்கும் எட்ட வையுங்கள் என்று கூறினார்கள். உரத்த குரலில் அல்லாஹு அக்பர் என்று மூன்று முறை கூறினார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் சென்று விட்டார்கள். மர்ஹூமாவின் வலியுறுத்திய செய்திருந்தார்கள். தமக்குப் பிறகு நான்கு மகன்களை விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். அல்லாஹ் இவர்களுடன் கருணையுடனும், மன்னிப்புடனும் நடந்து கொள்வானாக. அந்தஸ்தை உயர்த்துவானாக. இவர்களது சந்ததிகளை இவர்களது துஆக்களுக்கு வாரிசாக்குவானாக.

இரண்டாவது ஜனாஸா, பாகிஸ்தானின் அன்ஸாரூல்லாஹ் மாதாந்திர பத்திரிகையின் முன்னாள் மேனேஜரும், பப்ளிஷருமான மதிப்பிற்குரிய சவத்ரி முஹம்மது இப்ராஹீம் சாஹிப் அவர்களுடையதாகும். 16 அக்டோபர் அன்று 83 வது வயதில் இவர்களது மரணம் நிகழ்ந்தது. இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிவூன்.

2003 ஆம் ஆண்டு ஒரு வழக்கில் இவர் மீது பிடிவாரண்டு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பிறகு என்னுடைய அனுமதியுடன் இவர் இலண்டனுக்கு குடிபெயர்ந்தார். மர்ஹூம் மூஸி ஆவார்கள். வஃபாத்திற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாக ரப்வா சென்றார்கள். அங்குதான் மரணமடைந்துள்ளார்கள். தமக்குப் பின்னால் 1 மகளையும், 5 மகன்களையும் எண்ணற்ற பேரன், பேத்திகளை விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். அல்லாஹ் இவர்களுடன் கருணையுடனும், மன்னிப்புடனும் நடந்து கொள்வானாக. இவர்களது பிள்ளைகளுக்கும், இவர்களது சந்ததிகளுக்கும் இவர்களது நன்மையை தொடர்ச்சியும், ஜமாஅத் மற்றும் கிலாஃபத்துடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதற்கான நற்பாக்கியத்தை வழங்குவானாக.

முன்றாவது ஜனாஸா மதிப்பிற்குரிய மர்ஹூம் ராஜா முஹம்மது நவாஸ் சாஹிப் அவர்களின் மகனான மதிப்பிற்குரிய ராஜா மஸ்ஹது அஹ்மது சாஹிப் அவர்களுடையதாகும். நீண்ட காலமாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக 19 அக்டோபர் அன்று தனது 69 வது வயதில் இவர்களது மரணம் நிகழ்ந்தது. இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிவூன்.

ராஜா சாஹிப் 1991 ஆம் ஆண்டு யூகே வந்து விட்டார்கள். கேட்ஃபோர்டின் ஜமாஅத்தின் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். தமது வீட்டையும் ஜமாஅத் சென்ட்ரலாக பயன்படுத்தி வந்தார்கள். இங்கு வந்து அன்ஸாரூல்லாஹ்வின் காயித் உமூமி ஆகவும், அடிஷனல் செகரட்டரி வலாயாவாகவும், நேஷனல் செகரட்டரி வலாயாவாகவும் தொண்டாற்றும் நற்பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள்.

நான் வலிய்யத்தை அமைப்பை மேம்படுத்துவது தொடர்பாக கூறினேன். எனவே இவர்கள் அதற்காக பெரும் முயற்சி செய்தார்கள். அல்லாஹ்வின் அருளால் வலிய்யத் அமைப்பை வலுப்படுத்தினார்கள். கிலாஃபத்துடன் ஆழமான தொடர்பு இருந்தது. ஜமாஅத் பொறுப்பாளர்களுக்கு கண்ணியமும் வழங்கி வந்தார்கள். தஹஜ்ஜுத் தொழுக் கூடியவர். திறந்த உள்ளத்துடன் சந்தா கொடுக்கக் கூடியவர். தான தர்மங்களை செய்யக் கூடியவர். ஏழைகளை பேணக் கூடியவர். சிரித்த முகத்துடன் சந்திக்கக் கூடியவர். அல்லாஹ்வின் அருளால் அன்னார் வலிய்யத் செய்திருந்தார்கள். அன்னார் தனது மனைவி மட்டுமின்றி ஒரு மகளையும், இரண்டு மகன்களையும் தனது நினைவாக விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். அல்லாஹ் இவர்களுடன் கருணையுடனும், மன்னிப்புடனும் நடந்து கொள்வானாக. அந்தஸ்தை உயர்த்துவானாக.

நான்காவது ஜனாஸா சிந்து மாகாணத்தைச் சார்ந்த அன்வர் அலி அபூ சாஹிப் அவர்களின் மனைவியான மதிப்பிற்குரிய சாலிஹா அன்வர் அபூ சாஹிபா அவர்களுடையதாகும். இவர்கள் நவம்பர் 1 ஆம் தேதி மரணமடைந்தார்கள். இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி ராஜிவூன்.

தேரியமிக்க, இறைவணக்கம் செலுத்தக்கூடிய, அல்லாஹ்விற்கும் அவனது படைப்பினங்களுக்கும் தொண்டாற்றக்கூடிய பெண்மணி ஆவார்கள். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே தொழுகை, நோன்பை பேணி வந்தார்கள். சந்தாவையும் செலுத்தி வந்தார்கள். கிலாஃபத்துடன் உண்மையான தொடர்பு இருந்தது.

அவர்களது மகளான தாஹிரா முஃமின் கூறுகின்றார்கள்: திருமணத்திற்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு அல்லாஹ் எண்ணற்ற அருள்களை செய்தானோ அவ்வாறே அல்லாஹ் அவர்களுக்கு பரந்த உள்ளத்தையும் வழங்கினான். எளிமை மற்றும் பணிவுடன் நடக்கக் கூடியவர். சந்தாவின் ஒவ்வொரு திட்டத்தில் பங்கு பெறுபவர்.

எங்களுக்கு எப்போது கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அவர்களிடம் கூறுவோம். அவ்வாறு கூறும்போது, தொழுகை மேற்கொள்ளுங்கள். மேலும் துஆ செய்யுங்கள் என்றே அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவுருத்து வந்தார்கள். பிறகு அவர்களும் எங்களுக்காக அதிகமாக துஆ செய்வார்கள். அல்லாஹ் இவர்களது குழந்தைகளிடத்திலும் கலப்பற்றத்தன்மையையும், பற்றுணர்வையும் உருவாக்குவானாக. இவர்களுடன் கருணையுடனும், மன்னிப்புடனும் நடந்து கொள்வானாக. இவர்கள் செய்ததுபோன்று இவர்களது பிள்ளைகளும் கிலாஃபத் மற்றும் ஜமாஅத்துடன் தொடர்பு வைத்திருப்பவர்களாகவும், தியாகங்கள் செய்பவர்களாகவும் திகழட்டுமாக. அவர்கள் செய்த துஆக்களை அவர்களது பிள்ளைகளின் ஹக்கில் அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள்வானாக. இவர்களுக்கு இரண்டு மகன்களும், இரண்டு மகள்களும் உள்ளனர்.

மொழியாக்கம்: முஅல்லிம் A.கலீல் அஹ்மது